

Vs Svornosti ptá se jeden do-
přítavatel, zdali stává v české řeči
podobného slovníku, jako jest v
anglické řeči Webster's Interna-
tional Dictionary a jestli podobného
českého slovníku stává, kde by byl k
dostání a za. Myšl, že by mnoho
čechů po takovém slovníku šinilo
poptávku a doufá, že by kniha ta
měla dobrý odbyl. Na dotaz ten
odpovídá Svornost, že takového slo-
vníku jako Websterův nemá žádný
jiný národ na světě. V tom má sva-
tost práva, na tak dalece jak týče se
spisu který by v každém ohledu vy-
rovnal se slovníku Websterovu.
Avšak slovník do velké míry Web-
sterovu podobný, ba v mnohém jej
předstihuje, máme v řeči české.
Jest to Kottův slovník fraseologický.
Rozdíl mezi oběma jest ten, že Web-
sterův slovník podává výslovnost,
(která v českém slovníku je zbyteč-
nou) kofen slova (zdali z latinského,
německého, řeckého, — což v angli-
čtině jest skoro u všech slov potřeb-
ným, jelikož angličtina vznikla ze
směsiny jazykův, kdežto čeština
je jazykem mající jen jediný kofen,
slovanský, vyjma ovšem slov a výz-
namů novějších). Dále vysvětluje
Webster význam slova, dle potřeby i
pomocí synonymů a ukázky způsobu
použití. — Kottův slovník uvádí tak
jako Websterův všechna slova v
mluvě používaná, při citěch uvádí
původ, přidává k nim význam němeč-
ký a ostatně právě tak jako Webster
uvádí synonyma i četné ukázky pou-
žívání slov z mluvy novodobé i staré.
Mimo to ale podává při každém slo-
vu mnohé k tomuž se vztahující vy-
světlení, jakož i způsob jakým slovo
to v různých nářečích neb v rozdí-
lných krajích se používá. Vůbec,
slovník Kottův jest v podstatě totéž,
co Websterův, s vynecháním toho, co
nám nepotřebno a jest mnohem ob-
širnější než Websterův. Čítá 7 svaz-
ků, každý od 1000 do 1300 stran,
kdežto Websterův čítá 2000 stran.
Cena Kottova slovníku jest 50 dola-
rů, což jest vzhledem k rozsáhlosti o
dokonalosti díla velmi levným.

JAK KORUPČNÍ POMĚRY V CHICAGO
panují, toho nejlepším důkazem je,
že se ten nejrozšířenější tamní časo-
pis český, Denní Hlasatel, nestydně
dovozovat, že mohl jeden z tamních
demokratických politiků, Loeffler,
zasáhnout mocnou rukou svou do
běhu spravedlnosti a že mohl docíliti
mocným vlivem svým, aby zabyla,
proti listu onomu zadaná, k prodej-
nání nedošla, nýbrž aby zamítnuta
byla. Přes v čísel svém ze dne 2.
dubna o politikářích onom, kterýž při-
tomně o úřad odhadčích se uchází,
mezi jiným následovně. — „Pan Loeff-
ler má pro kampaň jenom sliby,
kterými vede vůbec celou svou poli-
tiku od jakživa a povede ji tam do
smrti. Památé jest chování Loeff-
lerovo v záležitostech českého tisku,
český tisk byl soudem 'Hlasatele' ve
svěch svobodách ohrožen, Loeffler
byl žádán, aby tomu tisku, kterého
tak používá a zneužívá ku svým po-
litickým plánům, pomohl a ušetřil
mu zbytečnou vydání a nevydával ho
v šanc lidem politickým a ta-
škářským. Pan Loeffler jest všemo-
hocným pašou, jak o něm jeho tru-
bači Panoch a konsortii roztrubují;
ale to slovo všemohoucí, osvobodující
český tisk neřekl, ačkoliv to slibo-
val, kdykoliv se s některým zástup-
cem obžalovaných časopisů setkal.
Když panu Loefflerovi nezáležel na
tom, by se zavděčil nepatrnou a pro
něho lehkou službou českému tisku,
jak pak se bude starati o to, aby se
zavděčil jednotlivým občanům aneb
poplatníkům? Jednotlivce nemá ni-
kdy tolik vlivu co časopis a když
Loeffler stal se věrolomným vůči ča-
sopisům a krmí ho marnými sliby, což
teprve to bude činit jednotlivým ob-
čanům, až ho budou o něho žádat?“
— Z výňatku tohoto vysvítá patrně,
že v Chicagu jest praobyčejným, že
vlivu politickému i záležitostem soudní

podrobovány jsou, což ovšem tím
nejlepším důkazem úplné porušeno-
sti a zkaženosti občanské jest a tím
banebnějším jest od časopisů, když
poměry podobné nejen podporuje,
ale k tomu ještě vlivu podobného
sám se domáhá. Jakmile přestane
býti soud bastou našich práv a jak
mile dovolováno bude politikům,
aby rukou zloprověznou tuto nej-
přednější instituci do bahna s ka-
lou politického strhovali, pak bude i
konec naší svobodě a našemu svo-
bodnému zřízení.

Nová lákadla.

Po řadu let předešlých minulou
volbou presidentskou neustávaly
hlásati listy demokratické tu nespra-
vedlnost a záhubnost ochranného cla.
Ač v zemi této tou dobou panoval
bláhový jako v žádné jiné zemi na
světě, ač zde prospíval rolník, dělník,
femeslář, průmyslník i továrník,
všechni stejnou měrou, ač Ame-
rika stala se příslušnou celému světu
svou hojností a rčením tehdy n-po-
přítelným bylo, že každý, kdo obce
pracovati v Americe nejen užívati se
může, nýbrž užívá se lépe a snadně-
ji, než kdekoli v celém širém světě,
neustávaly listy demokratické v ōto-
čení na poměry tehdejší a na zásady.
Všechny ty argumenty demokrati-
cké, řečníků a časopisů z doby
tehdejší, jsou dosud v dobré paměti
čtenářů. Dovozováno bylo, že na
občanstvu páše se klivda veliká vy-
držáním příslušného cla, kteréž ne-
slouží ku prospěchu nikomu jinému,
nežli jen továrníkům, jejich obchodu
poskytuje ochranu a naplňuje beze-
dné kasy jejich. Dovozováno, že
ani dělník, ani rolník, ani obchodník,
ani profesionelista, ani učenec, vůbec
nikdo nemá žádného prospěchu z
ochrany celni, nežli pouze jedině jen
hrabivý továrník. Dovozováno, že
vše to ještě nedostačuje hrabivosti
kapitalistů a že proto pojí se v trusty
ku většímu ještě odráním občanstva
a že toto tvoření trustů ochrana celni
nejen umožňuje, nýbrž přímo spůso-
buje; slibováno, že tato ochrana celni
bude zrušena, úplně zmařena, jakmile
demokraté vládu do rukou dostano-
u, že bude zaveden obchod svobodný,
kterýmž rozmnoží se náš obchod
zahraničný, zabezpečí se většího
odbytu našim plodinám i výrobkům
mimo zem naši, zabezpečí se tím
lepší ceny všech plodin, stálejší za-
městnání a tím lepší mzdy a při tom
levnější cena všech výrobků, jelikož
pak průmyslníci nebudou moei vydí-
rati lid dle libosti nýbrž musí a ce-
lým světem soutěžititi a prodávati
tak levně, jako činiti budou průmy-
slníci zahraniční.

Marné byly výstřaby a dovozování
těch, kteří v této demokratické poli-
tice spatřovali zkázu a záhubu prů-
myslu domácího a bídu a tseň pro
celou zemi. Málo bylo platno dovo-
lávati se rozumu a přemýšlení. Málo
bylo platno dovozovati, že když pro
nás vyráběti budou lacino dělňci
evropští, dělňci naši musí zaháletti.
Málo bylo platno dovozovati, že pro
naše plodiny a pro naše výrobky jest
nám trh náš vlastni největším, nej-
lepším a nejbližším a že čím více doma
potřebovati a odbývati budeme, tím
lepší ceny všechny plodiny musí bu-
dou. Marno bylo dovolávati se
rozumu a upozorňovati, že budemeli
chtět lacino kupovati, musíme tóż
lacino prodávati a že nejmenší bla-
hobyt nalézáme právě v těch zemích,
kde vše jest nejlacinnějším. Marno
bylo odvolávati se k těm velkolepým
výsledkům republikánské politiky
celni ochrany, marno poukazovati k
tomu, že za žádné doby a za žádného
systému zem tato nedospěla k tako-
vému rozvoji v každém směru a že
nikdy před tím neoplývala takovým
blahobytem. Lid tak dlouho na-
slouchal klamným teoriím demo-
kratickým, až všil se do nich. Mno-
ho, velmi mnoho bylo těch, kteří

upřímně a skutečně věřili, že poli-
tika demokratická, politika svobodná.
ho obchodu větší musí nevyhnutelně
k většímu ještě blahobytí. Mnoho
bylo tóż těch, kteří mysleli a říkali:
"Zkusit se to mále, vždyť, když se
to neosvědčí, můžeme to opět změ-
nit".

Nuž, zkusili jsme tedy tu demo-
kratickou politiku, zkusili jsme de-
mokratickou vládu a myšlme, že
nikdo neosmělil se odporovati tomu,
když řekneme, že není jednoho
jedinkého republikána, kterýž již před
čtyřmi lety věřil v zásady republi-
kánské, aby nebyl více než tehdy a
více než kdy jindy přesvědčen o
tom, že měl úplně pravdu a že jen
cesta republikánská vede k blahoby-
tu; že jest málo těch, jenž nebyli
pevně o prospěšnosti zásad republi-
kánských přesvědčeni a byli volni i
ochotni to s demokratickými zkusiti,
jenž by nebyli přáli k přesvědčení,
že chybili velice, když uchýlili se z
cesty pravé, a cesty bezpečné do bla-
diště demokratického; že jest velmi
mnoho těch, kteří upřímně a pevně
věřili v prospěšnost zásad demo-
kratických, ale zkušeností tříletou do-
spěli k závěrkám zcela jiným a
poznali, že byli klamáni; konečně, že
z těch slibů demokratických neplnil
se ani jediný. Téhož důkazem jsou
stále více a více zrůstající většiny
republikánské. A nejen to, nýbrž i
ta snaha demokratická umlčet otáz-
ku celni. Ti kteří v zaslepenosti
své houzevnatě přidruží se posud
strany demokratické, ač ví, že spůso-
bila nám veškerou trýzeň doby oby-
nejší, číť to buď z prospěchu nosp-
ného, který v tom hledají neb nale-
zají, aneb z fanaticismu, nechťce v
zaslepenosti své doznati pravdu toho,
co sami zároveň s ostatními počítají,
nechťce doznati, že strana demo-
kratická dopustila se chyby osudné.
Proto také nesetkáme se v demo-
kratických časopisech nyní a poje-
dnáváním o otázce celni.

Nechybí však ani nyní na láka-
dlech jiných, jimiž mají voličové
opět zaslepeni a popleteni býti, tak
jako před čtyřmi lety popleteni byli
tím hartusením proti ochraně celni.
Jsou to tentokráte populisté, jenž
letos bedlivěji, než kdy před tím
svobodné ražení stříbra v poměru 16
ku 1, v poměru bývalém a nyníjší-
mu skutečnému poměru nikterak ne-
odpovídajícím, vyhlášují za ten
universální lék, který přinese má
zemi blahobyt. Dovozují, jak
známo, že jelikož v roce 1873 bylo
zrušeno svobodné a neomezené ra-
žení stříbra, proto že o dvacet let po-
zději, v roce 1893, postižena byla
země tseň a veškeren lid bídou a
nouzí i slibují návrat lepších časů,
když zkušena bude jejich teorie,
když zavedeno bude znovu neomeze-
né ražení stříbra. S nimi soublast
ovšem velmi mnoho demokratů, kteří
nechtí ze samého strannického fanati-
cismu a zaslepenosti činiti prospě-
šnost zásad republikánských a jelikož
zklamání byly změnou celniho záko-
na, mají chutí zkusiti to se stříbra-
stvin.

Musili bychom velice mýliti se v
inteligenci a uvědomělosti lidu ame-
rického kdybychom měli chovati
obavy, že se nechá většina národa
letos populisty chytiti na stříbrnou
vajíčku tak, jako dal se chytiti
před čtyřmi lety na vajíčku
svobodného obchodu demokrati-
ckém. Není třeba k tomu zvláštní-
ho důvtipu, aby poznána byla lichost
lákaní populistického. Každý ví, že
dvanalet neb třináct let předešlých
byly dobami největšího rozkvětu
země a největšího blahobytu lidu a
byly to doby v kterýchž byl v pla-
tnosti zákon zrušující neomezené
ražení stříbra právě tak jako je nyní.
Jestli tehdy, bez neomezeného ra-
žení stříbra, ale s přiměřenou ochranou
celni poživala tato země blahobyt,
musí býti patrné každému že nebylo
to zrušení neomezeného ražení stří-

bra, jež nyníjší tseň na zem uvřilo
a proto tóż nemůže to býti obnovení
ražení takového, jež by zemi bla-
hobyt vrátilo. I dítě když se bylo už
jednou spálilo, dá si pozor na ohně
a národ americký snad jest více než
dítětem než aby zkusil nějaké nové
teorie, jež již samy sebou zdravé-
mu rozumu se přelí, když má tak
smutných zkušeností ze zkušenky
kterouž před čtyřmi lety předečval.
Ne, ne, populistické sírané národ
americký sloucha svého nedá.

Red Lake reserve.

Jak se z Washingtonu sděloje,
bude dnem 15. května otevřena pro-
zatím Red Lake reserve v Minne-
sotě, kdežto White Earth teprve
snad později. Otevření rezervace
této zdržováno bylo následkem toho,
že stát Minnesota činil nároky na
bažinaté pozemky na rezervaci se na-
lezající. Tento nárok rozhodnut byl
teprve koncem března a sice pro stát
nepříznivě. Sekretář Smith rozhodl,
že když státu byly pozemky bažinaté
kongresem věnovány, byly pozemky
tyto rezervaci a věnovány se proto
na ně nevztahovaly. Původně bylo
prý úmyslem sekretáře vnitřní ote-
vřiti pozemky dnem 1. května, však
když se rozhodnutí toto protáhlo až
do konce března a zákon vyžaduje
obházení otevření pozemků těch nej-
méně na 30 dnů ku předu, odloženo
ku dni 15. květn. Dříve jsme sdělili,
že Red Lake reserve leží v severo-
západní Minnesotě asi padesát mil
jižně od hranic kanadských a o něco
méně východně od východních hra-
nic severní Dakoty. Menší část,
leží uprostřed rezervace, zahrnuje
i jezero Red Lake, kteréž rozprostírá
se na více než desíti townshipech,
podrželi Indiáni pro sebe a částě,
kteréž k osazení budou nabízeny leží
v severní, jižní a východní části re-
servace. Pozemky jsou tu rozdílné
druhu a sice pozemků, jež jsou
naznačeny co rolnické, totiž částečně
prerie anebo jen slabým lesem po-
rostlé jest méně než polovice, totiž
asi 400,000 akrů a ty leží všechny v
západní části rezervace, totiž tak na
jih jako i na severu od části podr-
žené dochoy. V jihovýchodní části
rezervace nalezájí se lesy borové,
kdežto v severovýchodní části jsou
nížiny porostlé lesy modřínovými,
jedlovými a částečně i tvrdým dře-
vem. Reservaci protékají potoky i
řčky Red Lake a Clearwater, z nichž
prvníjší vzniká z jezera téhož jmena,
druhá pak sbírá vody své v lesnatých
nížinách v jižní části rezervace.

Podnebí jest v těchto končinách
ovšem chladné, avšak přece křtější
nežli jest v té samé šířce zeměpisné
v sousední Dakotě, poněvadž jest
zde přece poněkud chráněno lesy a
netrpí tou měrou blizzardy jako kra-
jina bezlesá. Též ovšem hojnost
paliva číť zimu snesitelnější. Z vy-
soké polohy lze souditi, že podnebí
jest tu dosti zdravé, vzduch je
jest to částečně nížiny, jež v části
východní jsou poněkud vlhké i ba-
žinaté.

Krajina západně od rezervace, me-
zi touto a Dakotou, jest již více méně
osazena a dráhy dostaveny jsou
ekoro až ku samé rezervaci.

Lesy borové leží v jižní části re-
servace, byly ovšem až posud uše-
třeny a jsou snad těmi největšími
lesy jak co do rozlohy tak do zrůstu
v těchto končinách a bude zejména
dřevařským zájmem vtátno, že nyní
de prodeje příjdou.

Pozemky, jak rolnické tak i les-
naté zaujímaný budou podle zákona
ze dne 14. ledna 1889 a sice vhodné
pozemky ku rolničení budou podlé-
hati zákonu o zaujímaní homesteadů,
však mimo to každý osadník musí
zaplatiti \$1.25 za akr a sice v pěti
ročních splátkách, totiž 25 centů na
akr každoročně. Pozemky lesnaté
budou prodávány veřejnou dražbou

a sice ne levněji než v ceně \$3.00 za
každý tisíc rostoucího na nich dříví
a budou prodávány v kusech po 40
akrech.

Při zaujímaní budou platiti tytéž
pravidla, jako při jiných rezervacích,
totíž: Musí se zaujímati na slepo.
Nikomu není dovoleno posemek pře-
dem si vyhlédnouti, ohledati, neb vy-
brati a komu dokázáno bude, že by
býval na pozemku před otevřením,
poskyde právo k pozemku. Bude
tedy při zaujímaní asi tentíž po-
prask, jako byl při zaujímaní Okla-
homy. Pouze jen pozemky vyřaďo-
né v cirkuláři sekretářem pozemko-
vým úřadům v Crookston a Duluth
zastlané podrobeny budou zaujímat
a v tom nejsou zahrnuty některé po-
zemky ve východní a jihozápadní
části, při kterýchž přf byly shledány
nějaké omyly ve výměrách a musí
dříve znovu vyměřeny býti, než se k
zaujímaní otevrou. Pouze jen ty
pozemky, které vykazují méně než
deset tisíc stop dříví budou k zau-
jímaní na rolničení, kdežto ostatní
považovány jsou za lesnaté a budou
se co takové prodávati.

Bližšího o těchto pozemcích lze
se dozvěditi z časopisu The Gazette,
vycházejícího v Red Lake Falls,
Minn., který bude poslán každému
po tři měsíce za 25 centů a každý
odběratel obdrží mapu rezervace,
kteráž může mu býti vodítkem při
zaujímaní půdy zde. Město Red
Falls leží asi 15 mil od rezervace,
při stoku řek Clear a Lake a jest
železniční stanicí dráh Northern Pa-
cific i Great Northern.

Pozemková úřadovna od pozemků
v rezervaci nalezá se v Crookston,
Minnesota.

První rána.

Minulý týden odbývána byla státní
volba v Rhode Islandu a jak se oče-
kávalo, zvítězili republikáni na celé
čáře. To ovšem není nic tak velice
pozoruhodného, neboť čím déle žijeme
pod tou demokratickou správou
od kteréž nám bylo tolik dobrého a
prospěšného slibováno, tím lépe
poznává lid, že demokraté jsou velcí
páni a s páni není dobře třešň jst.
Již po minulých dva roky panuje v
národě proud republikánský a nepře-
kvapuje proto jestli ty státy jež
druhdý stály v řadě republikánských,
později však z pravé cesty se uobýli-
ly, vracejí se ku staré lásce zpět.
Však pozoruhodnější jest to, že
většina kterou republikánská strana
v maličkém Rhode Islandu zvítězila,
jest větší než byla kdykoliv od roku
1862. Po té stránce jest výsledek
onen pozoruhodným neboť podává
nezvratitelně důkaz, že ten proud
republikánský, který před dvěma lety
nastal, číť dale tím více mohutní a
že marné jsou naděje, kteréž snad
přece některé demokraté si činili, že
by do minulých presidentských volby
předějiti mohli přivalu, který příští-
ho podzim stranu onu pryč od vlády
a snad do úplného zapomenutí na
dobro smete.

Rhode Island jest státem malým
ale průmyslným, na rozlohu svou
jedním z nejprůmyslnějších ze všech.
Tak jako jinde poslechle dělnictvo
tamnější před čtyřmi lety hlas svá-
dné sítě demokratické, uvěřilo
proti své vlastní zkušenosti, že
ochranné clo prospívá pouze jen
továrníkům, jejich zaměstnavatelům
a že svobodný obchod musí přiněti
jim prospěch a zvýšení blahobyt.
Však minulých tři roky poučily je o
jiném. Shledali, že nedostatek ochra-
ny celni a přívoz lacinnějších výsled-
ků práce dělňků evropských působí
nejen škodlivě na ně samé nýbrž i na
jejich zaměstnavatele, že nič nejen
mzdy dělňické, nýbrž i v úpadek
uvádí zaměstnavatele a z přesvědčení
tohoto vyplynulo ono mocné změ-
nutí se přivalu republikánského.

Zkušenosti smutné jichž jsme se
dožili nejsou arci obmezeny na stát
Rhode Island, aniž na žádný stát
jednotlivý, aniž na který stát pouze
průmyslový, nýbrž měrou větší
menší trpí státy všechny, průmyslo-
vé tak jako rolnické a neznáz a tseň
pociťovati jest tak dobře na východě
jako na západě, na severu i jihu a
proto ve státech ostatních všech, v
kterýchž dán bude přechod vůli lidu,
můžeme hleděti vesice téměř výše-
dkům jako v Rhode Island.